

Żywy Różaniec

**Zmiana Tajemnic żywego Różańca w naszej Parafii
odbywa się w każdą I sobotę miesiąca - o godz. 17.00.**

**Wspólnota Żywego Różańca wspólnie modli się
w każdą sobotę o 17.30.**

Codzienna modlitwa Różańcowa po Mszy św. porannej.

Żywy Różaniec

Modlitwa różańcowa jest modlitwą człowieka za człowieka; jest modlitwą ludzkiej solidarności, modlitwą wspólną odkupionych, która odbija w sobie ducha i intencje pierwszej z odkupionych, Maryi, Matki i obrazu Kościoła; jest modlitwą za wszystkich ludzi świata i historii, żywych i umarłych, powołanych do tworzenia wraz z nami Ciała Chrystusa i do stania się wraz z Nim współdziedzicami chwały Ojca». (Jan Paweł II)

Historia Stowarzyszenia Żywego Różańca

Od połowy XIX wieku najbardziej popularną różańcową wspólnotę modlitewną stanowi Stowarzyszenie Żywego Różańca, założone przez Paulinę Jaricot (1799-1862) w Lyonie w roku 1826. "Najważniejszą... rzeczą i najtrudniejszą jest uczynić różaniec modlitwą wszystkich" - napisała wtedy. Każdy człowiek może znaleźć w ciągu dnia kilka minut, aby odmówić dziesiątek różańca, czyli jedną tajemnicę. Paulina Jaricot zaczęła organizować piętnastoosobowe grupy, nazwane później «żywymi różami». Każda z osób tworzących piętnastkę zobowiązywała się do odmawiania jednej tajemnicy, czyli wszyscy razem odmawiają codziennie cały różaniec. Wszystkich członków róży dotyczy taka sama zasługa jakby odmówili cały różaniec. Nieodmówienie tajemnicy nie oznacza grzechu, a utratę zasługi. Celem Stowarzyszenia Żywego Różańca jest według Założycielki wspieranie modlitwą, ofiarą duchową i materialną działań misyjnych Kościoła. Dziełu Pauliny Jaricot udzieliło poparcia wielu biskupów oraz ojciec generał Zakonu Kaznodziejskiego, który przyłączył Stowarzyszenie Żywego Różańca do wielkiej historycznej dominikańskiej Rodziny Różańcowej, obejmującej Bractwa Różańcowe i Różaniec Wieczysty. Wkrótce papież Grzegorz XVI wydał 'breve' aprobujące stowarzyszenie. Żywy Różaniec w krótkim czasie rozprzestrzenił się w całej Francji, a następnie na świecie. Po pięciu latach, w roku 1831, Paulina Jaricot napisała: „Liczba odmawiających dziesiątek różańca rośnie z niewiarygodną szybkością we Włoszech, Szwajcarii, Belgii, Anglii i wielu regionach Ameryki. (...) Wszędzie, gdzie tworzą się piętnastki, można zauważyć nie notowane wcześniej umacnianie się dobra". Kilka lat później dodała: "Stopniowo stajemy się zjednoczeni w modlitwie ze wszystkimi ludźmi świata".

Papież Leon XIII w breve z 13 czerwca 1881 roku napisał m.in. „Paulinie Jaricot ... zawdzięczamy szczęśliwy pomysł rozdzielenia wśród piętnastu osób piętnastu dziesiątków Różańca. W ten sposób ... cudownie rozpowszechniła i uczyniła nieustanną modlitwę do Matki Bożej”.

Gdy kilkadziesiąt lat później powstały Papieskie Dzieła Misyjne, Żywy Różaniec w naturalny sposób stał się ich wiernym współpracownikiem.

Rozpoczynając 25. rok swojego pontyfikatu, Jan Paweł II w liście apostolskim zatytułowanym «Różaniec Dziewicy Maryi» ogłosił Rok Różańca (okres od października 2002 do października 2003

roku). Ojciec Święty wprowadził nową część różańca, tajemnice światła, uwzględniające lata publicznej działalności Pana Jezusa, «aby różaniec w pełniejszy sposób można było nazwać streszczeniem Ewangelii». Odtąd cały różaniec liczy 20 tajemnic, czyli żywe róże składają się z 20 osób.

Ceremoniał Żywego Różańca

Obecnie Żywy Różaniec istnieje prawie w każdej parafii. Parafialna wspólnota Żywego Różańca jest jednostką autonomiczną, tzn. wspólnoty parafialne nie łączą się w struktury ogólnokrajowe, czy światowe. W Polsce obowiązuje Ceremoniał Żywego Różańca, opracowany przez ojca Szymona Niezgodę OP w roku 1977 dla uczczenia stulecia objawień Matki Bożej w Gietrzwałdzie, zatwierdzony przez Prymasa Polski, Stefana kardynała Wyszyńskiego.

Członkowie Żywego Różańca mogą dostać odpustu zupełnego, pod zwykłymi warunkami, osiem razy w roku, mianowicie:

- w dniu przyjęcia do Żywego Różańca,
- Narodzenia Pana Jezusa (25 XII),
- Ofiarowania Pańskiego (2 II),
- Zwiastowania Najświętszej Maryi Pannie (25 III),
- Zmartwychwstania Pańskiego (zgodnie z kalendarzem liturgicznym),
- Wniebowzięcia Matki Bożej (15 VIII),
- w święto Królowej Różańca świętego (w naszej Parafii w pierwszą niedzielę października)
- oraz Niepokalanego Poczęcia Maryi (8 XII).

Z CEREMONIAŁU Żywego Różańca

I. Żywy Różaniec oznacza:

- a. Życie według Ewangelii, która jest fundamentem i źródłem życia chrześcijańskiego. Różaniec jest modlitwą ewangeliczną, ponieważ zawiera Modlitwę Pańską i Pozdrowienie Anielskie oraz ewangeliczne Tajemnice naszego odkupienia. Z tego powodu Różaniec nazywamy streszczeniem lub zbiorem najważniejszych prawd Ewangelii.
- b. Życie wiarą, nadzieją i miłością, należeć bowiem do Żywego Różańca znaczy – wierzyć w istnienie Boga i wierzyć Bogu, który przemawia, ufać Bogu i w Jego dzieło zbawienia oraz kochać Boga, a w Bogu i dla Boga ludzi. (...)
- c. Żywy Różaniec składa się z ŻYWYCH RÓŻ. Każda Róża posiada piętnaście osób, z których każda odmawia codziennie jeden dziesiątek różańca czyli jedną tajemnicę, połączoną z rozważaniem. W ten sposób odmawiany jest w Różę codziennie cały Różaniec – piętnaście tajemnic. Jest to jakby wieniec różany składany u stóp Królowej.

II. Przyjmowanie do Żywego Różańca

- a. Przyjmowanie do Żywego Różańca dokonuje się w kościele, najlepiej przy ołtarzu Matki Bożej, po Mszy św. lub nabożeństwie. (...)
- b. W każdej parafii należy prowadzić Księgę Żywego Różańca, do której wpisuje się imię i nazwisko przyjętych. (...) Przy uzupełnianiu przyjęcie do Żywego Różańca odbywa się bez uroczystych ceremonii i polega na wpisaniu imienia i nazwiska do Księgi, w miejsce osoby, która umarła lub na stałe wyjechała. (...) Na czele Róży stoi zelator lub zelatorka oraz ich zastępcy. Zelatorów mogą wybierać sami członkowie Żywego Różańca przy współudziale ks. Dyrektora (Proboszcza).

Każda Róża obiera sobie Patrona, od którego bierze nazwę. Wszyscy zelatorzy Żywych Róż tworzą RADE ŻYWEGO RÓŻAŃCA, która spośród siebie wybiera Przełożonego i zastępcę. (...)

III. Miesięczna zmiana tajemnic różańcowych

- a. Raz w miesiącu członkowie Żywego Różańca dokonują zmiany tajemnic różańcowych. (...) Istnieje podwójny system zmiany tajemnic, mianowicie przez losowanie lub przez ciągłą kolejność tajemnic. (...)
- b. Zmiana tajemnic w kościele następuje po Mszy św. lub po wieczornym nabożeństwie. Zawsze przewodniczy jej ks. Dyrektor, który w kilku słowach zachęca do życia chrześcijańskiego, podaje miesięczną intencję, błogosławi tajemnice przyniesione przez zelatora do ołtarza, wymienia nazwiska zmarłych w ostatnim miesiącu członków Żywego Różańca, odmawia jeden dziesiątek Różańca i kończy nabożeństwo pieśnią maryjną.

IV. Obowiązki w Żywym Różańcu

Obowiązki członków Żywego Różańca:

- Zasadniczym obowiązkiem jest zapisanie imienia w Księdze i odmawianie codziennie jednego dziesiątku różańca.
- Udział w miesięcznej zmianie tajemnic różańcowych.
- Częste przystępowanie do Sakramentów świętych oraz udział w procesjach maryjnych.
- Rozszerzanie czci Maryi przykładem życia i działalnością apostolską.
- Odważne stawanie w obronie wiary i Kościoła na wzór św. Dominika.
- Udział w pogrzebie zmarłego członka Żywego Różańca oraz w modłach za spokój jego duszy. (...)

UWAGA

Święta Penitencjaria udzieliła członkom Żywego Różańca odpustu zupełnego, pod zwykłymi warunkami, osiem razy w roku, mianowicie:

- W dniu przyjęcia do Żywego Różańca
- Narodzenia Pana Jezusa
- Zmartwychwstania Pańskiego
- Zwiastowania Najśw. Maryi Pannie
- Wniebowzięcia Matki Bożej
- Królowej Różańca św.
- Niepokalanego Poczęcia Maryi
- Ofiarowania Pańskiego.

Polecamy:

- <http://www.zdrowaska.pl/>
- <http://www.rozaniec.eu/>